

וענוגים. ופתח לו אוצר אחד, והראה לו כל אותם הדורות האחרונים, כל דור ודור. והיה רואה דיוקנאות עליונים ודיוקנאות תחתונים באור של האספקלריה המאירה עליהם. וירדה אשת זנונים, ואותו שרוכב ושולט עליה, אותו חסר לב, שמסית את כלם. וראו אותו כבוד עליון שהיה בו אדם ואשתו. התחזקה אשת זנונים בכח ותקף של אותו השולט עליה, וקרבה אצל חוה, והתחילה לפתותה בכמה פתוים, ובכמה מתק לשון, עד שהתפתה. ואז התפתה אחר כך אדם, ופרחו ממנו אותם לבושים. והסתלקה הנשמה, הזוהר של האספקלריה שלמעלה ממנו, ונשארו ערם מפל הוא ואשתו.

בין שחשב תשובה, אחר שגרש מגן עדן, ועמד בחוץ, חס עליו הקדוש ברוך הוא ועשה לו לבושים אחרים, כמו שצריך להשפמש בעולם הזה, ואחר כך השפמש בחוץ, והוליד בנים. ואותו זמר הנשמה העליונה שפרחה ממנו, עלתה למעלה, והיתה גנוזה באוצר אחד שהוא גוף. עד שהוליד בנים, ויצא חנוף לעולם. בין שפא חנוף, אותו הזמר העליון, הנשמה הקדושה ירדה בו, והיה חנוף באותה גדלות עליונה שהשאיר ממנו אדם. זהו שכתוב (בראשית ה) ויתהלך חנוף את האלהים וגו'. אחר כך הצטרף הקדוש ברוך הוא לטל אותו מן העולם הזה, ולכלל רוח קדושה ממטה ומלמעלה, והכל נכלל באותה רוח קדושה. ואותה רוח קדושה נכללה ממטה וממעלה, להמשיך כל העולם מין אחר מינו. בין שנכלל, נעשה ממנה בעולם

כל דרא ודרא. והוה חמי דיוקנין עילאין, ודיוקנין תתאין, בנהירו דאספקלריא דנהרא עלייהו.

נחתא אשת זנונים, וההוא דרכיב ושליט עליה, ההוא חסר לב, דאסטי פלא. וחמו ההוא יקר עילאה דהוה ביה אדם ואתתיה. אתתקפת אשת זנונים, בחילא ותוקפא דההוא דשליט עליה, וקריבת אצל חוה, ושריאת למפתי לה בכמה פתוים, ובכמה מתיקו דלישנא, עד דאתפתיאת. כדין, ואפתת לבתר אדם, ופרחו אינון לבושין מיניה, וסליקא נשמתא זהרא דאספקלריא דלעילא מיניה, ואשתאר ערום מפלא, הוא ואתתיה.

בין דחשיב תשובה, לבתר דאתתרו מגן עדן, ואתקיים לבר. חס עליה קודשא בריך הוא, ועבד ליה לבושין אחרנין, כגוונא דאצטריך לאשתמשא בהאי עלמא. ולבתר אשתמש לבר, ואוליד בנין.

וההוא זהרא דנשמתא עילאה דפרחה מיניה, סליקת לעילא, והות גניזא בחד אוצר, דאיהו גוף. עד דאוליד בנין, ונפק חנוף לעלמא. בין דאתא חנוף, ההוא זהרא עילאה נשמתא קדישא נחתת ביה, והוה חנוף בההוא רבו עילאה דשבק מיניה אדם. הדא הוא דכתיב, (בראשית ה כד) ויתהלך חנוף את האלהים וגו'.

לבתר, אצטריך ליה קודשא בריך הוא לנטלא ליה מהאי עלמא, ולא תכללא רוחא קדישא, מתתא ומלעילא, ואתכליל פולא (פח ע"א) בההוא רוחא קדישא. וההוא רוחא קדישא אתכליל מתתא ומלעילא, לאתמשכא כל עלמא זינא בתר זיניה. בין דאתכליל, אתעביד ממנא בהאי עלמא